

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 2. februar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 292 (alm. del) efter ønske fra Peter Skaarup (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 292:

Vil ministeren redegøre for, hvilken betydning det kan få for Danmark, at over 80.000 personer modtog svensk statsborgerskab sidste år alene, og at over 40.000 af dem kom fra fem lande (eller var statsløse), nemlig Syrien, Afghanistan, Irak, statsløse og Somalia, heraf alene 25.649 fra Syrien, herunder om de pågældende efter få års ophold vil kunne opnå dansk statsborgerskab?

Svar:

1. Statsborgere i Finland, Island, Norge og Sverige har mulighed for at erhverve dansk statsborgerskab på en mere lempelig måde end andre udlændinge.

Baggrunden for, at vi i Danmark har lempeligere krav for erhvervelse af statsborgerskab for statsborgere fra andre nordiske lande, er bl.a. en fællesnordisk aftale om statsborgerskab og en antagelse om, at nordiske statsborgere vil have forholdsvis let ved at tilegne sig danske værdier og dermed deltage i det danske demokrati.

Nordiske statsborgere har mulighed for at erhverve dansk statsborgerskab enten ved naturalisation eller ved erklæring. Jeg vil nedenfor redegøre for de forskellige muligheder for erhvervelse af dansk statsborgerskab for nordiske statsborgere og de betingelser og begrænsninger, der følger med.

Jeg vil gerne bemærke, at der ikke er tale om, at nordiske statsborgere uden videre kan opnå dansk statsborgerskab. Der stilles en række betingelser for at opnå dansk statsborgerskab – også for denne persongruppe. Bl.a. stilles der også til nordiske statsborgere et bopælskrav og et vandelskrav.

2. Nordiske statsborgere kan erhverve dansk statsborgerskab ved naturalisation – dvs. ved ansøgning – hvis de opfylder de betingelser, der blev fastlagt ved indfødsretsaftalen i 2018, og som fremgår af cirkulæreskrivelse nr. 9779 af 14. september

25. februar 2021

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2021 - 2364
Akt-id 1522467

2018 om naturalisation. Der stilles i medfør heraf betingelser om bopæl her i landet, ophold i riget af en vis varighed, alder, vandel, ingen forfalden gæld til det offentlige, selvforsørgelse, danskkundskaber og kendskab til danske samfundsforhold, dansk kultur og historie, dokumentation for at have bestået Indfødsretsprøven af 2015 samt deltagelse i en ceremoni.

Nordiske statsborgere skal dog blot have haft bopæl i Danmark i 2 år. Derudover skal svensk- og norsktalende ansøgere ikke opfylde kravene til danskkundskaber, og de skal ikke have bestået Indfødsretsprøven af 2015, hvis de kan dokumentere, at de har bestået afgangsprøve fra en svensk- eller norsksproget grundskole.

Lempelserne vedrørende sprogkravene og Indfødsretsprøven af 2015 gælder selv sagt ikke, hvis ansøgeren ikke har bestået afgangsprøve fra en svensk- eller norsk-sproget grundskole. I så fald skal ansøgeren opfylde de samme sprog- og indfødsretsprøvebetingelser som enhver anden udlænding, der ansøger om dansk statsborgerskab.

3. Nordiske statsborgere har desuden en lempeligere adgang til at erhverve dansk statsborgerskab ved erklæring om erhvervelse af dansk statsborgerskab.

Der er to måder, hvorpå en nordisk statsborger kan erhverve dansk statsborgerskab ved erklæring. Der er i begge tilfælde et alderskrav, et bopælskrav og et vandelskrav. Hvis en nordisk statsborger har børn, kan barnet blive dansk sammen med den erklærende, hvis barnet bor i Danmark og desuden opfylder det samme vandelskrav som den erklærende, på samme måde som barnet kan blive dansk sammen med forælderen ved naturalisation.

Med den ene erklæringsadgang kan en nordisk statsborger mellem 18 og 23 år, herunder en person der har opnået nordisk statsborgerskab ved naturalisation, blive dansk statsborger ved at afgive en erklæring, hvis den pågældende har bopæl i riget på erklæringstidspunktet, har haft bopæl i riget i sammenlagt mindst 10 år, hvoraf mindst 5 år er sammenhængende og har fundet sted inden for de seneste 6 år, ligesom der også stilles krav om, at den pågældende er ustraffet og ikke er sigtet for en lovovertrædelse.

For en god ordens skyld skal det bemærkes, at bopælskravet – for denne persongruppe – for 5 ud af de 10 år kan opfyldes ved bopæl i et andet nordisk land, i det omfang at bopælstiden i det andet nordiske land ligger mindst 5 år forud for erklæringens afgivelse og før den pågældendes fyldte 16. år.

Denne erklæringsadgang indebærer dermed bl.a., at den nordiske statsborger skal have haft bopæl i Danmark i hvert fald i 5 år inden for de sidste 6 år eller helt op til 10 år, hvis den pågældende ikke har haft bopæl i et andet nordisk land.

I 2020 erhvervede 8 personer dansk statsborgerskab efter denne erklæringsadgang, herunder blot én svensk statsborger. Det er således ganske få personer, der gør brug af denne ordning.

Med den anden erklæringsadgang kan en person, der har erhvervet nordisk statsborgerskab på anden måde end ved naturalisation, blive dansk statsborger ved at afgive en erklæring, hvis den pågældende er fyldt 18 år, har haft bopæl i riget i de sidste 7 år og ikke i løbet af den tid er idømt en frihedsstraf eller foranstaltning, der kan ligestilles med frihedsstraf.

Dette indebærer bl.a., at en nordisk statsborger ikke kan anvende denne erklæringsadgang, hvis den pågældende har erhvervet det nordiske statsborgerskab ved naturalisation, dvs. ved en ansøgning. Det er derfor alene de nordiske statsborgere, der har erhvervet statsborgerskabet på en anden vis end ved naturalisation, f.eks. ved fødslen, der kan erhverve dansk indfødsret ved erklæring efter denne lempeligere adgang.

I 2020 erhvervede 239 personer dansk statsborgerskab efter denne erklæringsadgang. Det er vigtigt at holde sig for øje, at denne persongruppe ikke omfatter personer, der har erhvervet svensk statsborgerskab ved naturalisation.

4. Det, at man som nordisk statsborger har en lempeligere adgang til at blive dansk, synes jeg nu engang, er meget fornuftigt, og det vil jeg gerne holde fast i. De beskrevne muligheder indebærer en balance, hvor der stilles nogle store krav til de nordiske statsborgere, der ønsker at erhverve dansk statsborgerskab.

Jeg ser derfor umiddelbart ikke nogen grund til at foretage en justering af de gældende betingelser for nordiske statsborgeres opnåelse af dansk statsborgerskab.

Jeg vil fortsat have fokus på, at reglerne er indrettet på en måde, hvor et andet nordisk statsborgerskab ikke bliver til en smutvej til at få dansk statsborgerskab. Jeg mener dog, at bl.a. kravene til erklæring om dansk statsborgerskab, herunder bopælskravene samt kravet i forhold til den mest lempelige erklæringsadgang om, at det nordiske statsborgerskab ikke må være erhvervet ved naturalisation, sikrer, at man ikke bare kan ansøge om svensk statsborgerskab for så efterfølgende at erklære sig dansk.

Mattias Tesfaye

/

Christina Fløystруп